13. ÅRGANG • NR. 2 • MAJ 2013

DOWN & UP

LANDSFORENINGEN DOWNS SYNDROM

- FORÆLDREKURSUS 2013
- LEV KREDS CAMP
- FØRSTE GANG PÅ FORÆLDREKURSUS
- NÅR SKINDET BEDRAGER
- RUN 4 CHARITY

DOWN & UP
LANDSFORENINGEN DOWNS SYNDROM

ANNONCER, SATS OG TRYK:
Rosengrenen ApS
Hovedgaden 8, Boks 54, 8670 Låsby
Tlf. 86 95 15 66
kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00
Mail: info@rosengrenen.dk
– hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

MEDLEM AF:
Landsforeningen LEV:
"Udvikling for udviklingshæmmede"

FORMAND:
Thomas Hamann
Ravnsbjerg Toft 13, 7400 Herning
Telefon 27 34 04 77
formand@downssyndrom.dk

REDAKTION:
Kirsten Sørensen
medieudvalg@downssyndrom.dk

FORENINGENS E-MAIL:
downssyndrom@downssyndrom.dk

FORENINGENS HJEMMESIDE:
www.downssyndrom.dk

COPYRIGHT:
Da der kan være copyright på en del af artiklerne, må DOWN & UP kun kopieres og på anden måde anvendes efter forudgående aftale.

FORSIDEFOTO:
Silje

FOTO: Stine Rung

INDHOLD

Formanden har ordet ..... side 3
Bestyrelsen ..... side 4
Forældrekursus ..... side 5
Hjemmesidenyt ..... side 7
LEV Kreds Camp ..... side 9
Første gang på forældrekursus ..... side 10
Hvordan Rikke kom med i en tv-serie ..... side 13
Kan man igen være uunderviselig ..... side 15
KL kritiserer bankerne ..... side 17
Demokratisk B-medlemskab ..... side 19
Socialstyrelsen ..... side 20
Når skindet bedrager ..... side 22
Run 4 charity ..... side 24
Rimelig svarfrist ved partshøring ..... side 25
Uddannelses betydning ..... side 29
Nyhed fra Akademisk Forlag ..... side 31
Kalender ..... side 33
Indmeldelseskupon ..... side 35

DEADLINE

for indlæg til næste nummer: den 5. august.

for billeder til kalender 2014: den 12. august

NYT FRA BESTYRELSEN

Af Thomas Hamann

Så er det igen blevet tid til et nyt blad. Siden sidst har vi afholdt et rigtigt godt forældrekursus, hvor der var mange relevante oplæg, afholdt en generalforsamling, fået en ny forældrebestyrelse, fået en ny film produceret af Nick Horup og i skrivende stund skinner solen fra en blå himmel. Jeg skulle være meget sur, for ikke at være glad.

Men lad mig starte med det sidste først, glæde. Når jeg kigger tilbage på det sidste år, med de problemer og udfordringer vi har haft i vores forening, kan jeg kun være glad for de mennesker, der sidder i vores bestyrelse og trækker et stort læs. Søger viden og stiller op, hver gang, der er behov for det. Det er ikke så tit, I bliver rost, men I gør et kæmpe stykke arbejde til glæde for rigtig mange, 1000 tak.

Til alle de medlemmer som støtter op om foreningen, både lokalt og nationalt, så håber jeg, at I alle vil blive ved med at støtte op om de arrangementer, vi forsøger at afholde. Det næste bliver vores årlige aktivitetsweekend. I år vil vi prøve noget nyt og ikke tage til Fredericia. Vi har lavet en aftale med Pindstrup Centeret på Djursland om at besøge deres sted og omgivelser. Grunden til dette har været, at vi som bestyrelse er nødt til at holde omkostningerne nede på et acceptabelt niveau. I år er det lykkedes at få nogle medlemmer til at stå for weekenden.

Derfor skal der også lyde en opfordring til jer alle. Skulle I ligge inde med gode ideer eller bare en lyst til at hjælpe med enkelte opgaver, må I meget gerne ringe eller skrive.

Så kom filmen i den endelige udgave. På forældrekurset havde Nick Horup, i en seriøs snestorm, valgt at komme og vise resultatet af mange timers arbejde.

Det er blevet en fantastisk film, som jeg gælder mig at vise for jer alle. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det var en meget nervøs Nick, som introducerede os for filmen. Det var der nu ingen grund til, for der var et kæmpe bifald efterfølgende til en igen rørt Nick.

Vi, som bestyrelse, kan ikke takke Nick Horup nok for den seriøsitet og tilgang han har taget, for at gøre filmen mulig. Lad mig i samme åndedrag takke Jørn Paulin, som gjorde det fysisk muligt gennem indsamlingsaftenen i Skagen. 1000 tak til jer begge. Når vi har filmen i hus, vil der komme information på hjemmesiden om, hvordan I kan få fat i et eksemplar.

Forældrekurset var en stor succes, på trods af en næsten halvering af deltagerantal. Dette skal dog ikke sætte begrænsninger for os men bare gøre os endnu skarpere. Vi er allerede gået i gang med at tænke på det næste, som også bliver super godt.

Vi vil fremover, i bestyrelsen, skiftes til at skrive dette forord og kalde det nyt fra bestyrelsen. Det er vigtigt for os, at I alle er bekendte med, hvad det er, vi går og laver og sætter i gang.

Så med det vil jeg ønske alle en dejlig sommer og glæde mig til at se jer til aktivitetsweekenden, og **husk**: **RIGTIGE VENNER TÆLLER IKKE KROMOSOMER.**

BESTYRELSEN 2013-2014

Billede af bestyrelsen følger i næste blad

Thomas Hamann
Formand
formand@downssyndrom.dk

Grete Fält-Hansen
1. næstformand, presseansvarlig
downssyndrom@downssyndrom.dk

Karina Rhiger
2. næstformand, hjemmesideansvarlig
downssyndrom@downssyndrom.dk

Lasse Ditlevsen
Kasserer

Lene Simonsen
Bestyrelsesmedlem,
forældrekursusarrangør

Kirsten Sørensen
Bestyrelsesmedlem, bladansvarlig,
medlem af LEV's hovedbestyrelse
medieudvalg@downssyndrom.dk

John Christensen
Bestyrelsesmedlem

Katerina Mejer
Suppleant

Forældrekursus

Så har vi igen været samlet, en masse forældre til børn med Downs syndrom, nu under navnet Forældrekursus.

Vi forsøgte at finde dygtige fagpersoner indenfor felter, der er relevante for vores hverdag med børn med Downs syndrom. Og så havde vi lagt god tid til diskussioner mellem forældrene ind efter de faglige oplæg. Vi oplevede, at det lykkedes for de fleste oplæg at kombinere den faglige viden med spørgsmål fra deltagernes hverdag. Der var aktiv deltagelse fra deltagerne, og det var skønt!

Som fællesoplæg havde vi som noget nyt vores helt egne bestyrelsesmedlemmer Grete og Karina, der fortalte om inklusion, ud fra den viden de fik fra den internationale Downs syndrom Konference i Sydafrika. Vi er lidt stolte i bestyrelsen over at kunne levere et fagligt velfunderet oplæg på forældrekurset, og håber at kunne gentage succesen.

Som arrangører synes vi, at forældrekurset var en succes, og det kan vi også læse af jeres evalueringer. Vi oplevede, at oplæggene gav ny viden til at tage med hjem, masser af gode diskussioner og erfaringsudvekslinger, og ikke mindst en rigtig god og hyggelig stemning, hvor vi håber, at der blev skabt nye netværk, der også kommer med hjem.

Vi sender en mail ud til jer med spørgsmål til hvilke emner, I har brug for at få vendt på næste Forældrekursus, i forhold til lige netop jeres barn. Og vi opfordrer til, at I tager en dialog med jeres kommunale sagsbehandler om, hvilke emner, de gerne vil støtte.

Så meld forslag til emner tilbage til os. Så prøver vi at tilrettelægge næste års kursus, så det er relevant for flest mulige af jer!

Send emnerne til:
downssyndrom@downssyndrom.dk

HjemmesideNYT

Af Karina Rhiger

Konkurrence

Op til forældrekurset var der blevet lagt op til at melde sig ind i debatten på hjemmesiden. Vi havde udskrevet en konkurrence, hvor der blev trukket lod om tre løbe t-shirts blandt de, der havde blandet sig i debatten. De heldige vindere blev: Maja Rand, Helle Skriver Pedersen samt Hanne og Pelle Kisum. Da det ud af de tre vindere, var Maja Rand, der var til stede på forældrekurset, er præmien blevet fremsendt til de to andre vindere. Vi ønsker jer alle tillykke og håber, at I får brugt de lækre t-shirts.

Tråde

Vi opfordrer stadig til deltagelse i debatten. Start en ny tråd og byd ind på allerede eksisterende. Vi er stadig meget nysgerrige efter at få at vide, hvad I tænker om inklusion af mennesker med Downs syndrom, ligesom vi gerne tager imod ideer og tanker om, hvor I ser Landsforeningen om 5 år. Vi har ligeledes oprettet en tråd, der hedder "køb og salg". Nogle af de ting vi køber til vores børn, f.eks. Karlstaddukker, airexmåtter, tandemcykler mm., er oplagte at sælge videre til hinanden herinde.

Slides fra forældrekurset

Som lovet på forældrekurset har vi fået tilsendt slides fra oplægsholderne her. P.t. ligger der adgang til dem gennem nyheder ude på forsiden. Klikker I her, sendes I videre til et sted, hvor I skal bruge jeres log-in for at få adgang til slideshows. Husk at I kan ændre jeres log-in til et kodeord I selv vælger, så det bliver lettere at huske.

Internationalt samarbejde og ny viden

Bestyrelsen har besluttet at sende deltagere afsted til "National Down Syndrome Congress" i Denver, Colorado for at arbejde videre med netværk og hente viden hjem til Danmark. Programmet kan downloades fra denne side: http://convention.ndsccenter.org/. I den anledning hører vi gerne fra jer, om der er nogle bestemte interesseområder, I kunne være nysgerrige efter, at høre mere om. Skriv gerne i den dertil oprettede tråd.

Ressource og kompetencebank

Når I nu alligevel er inde og hente slides fra forældrekurset, vil det være en kæmpe hjælp for os, hvis I melder ind med, hvad I kan trækkes på i forhold til i vores ressource og kompetencebank. Det kan også være, at I har nogle gode ideer, som I kunne tænke jer at være med til at sætte i gang i foreningen.

Kom frisk!

LEV Kreds Camp

Af Thomas Hamann

Weekenden 12.-14. april 2013 var afsat til bestyrelsesarbejde og LEV Kreds Camp

Det var første gang, LEV afholdt et sådant arrangement, og dermed en oplagt mulighed for at vise det nye hus frem.

Dagen var tænkt som en mulighed for at være med til flere workshops (11 i alt), hvor LEV-kredse og tilknyttede foreninger kunne udveksle ideer og snakke ind i flere relevante emner. Vi var stærkt repræsenteret med 5 medlemmer af vores bestyrelse.

Tanken med det nye hus var at samle flere handicaporganisationer under et tag, og dermed styrke samarbejdet. Til info er vi som forening blevet tilbudt at flytte ind, men vi har vurderet, at vi hellere vil bruge penge på aktiviteter end på husleje. Men der er ingen tvivl om, at der er blevet bygget et fantastisk hus, som nok er det eneste sted i verden, hvor tilgængeligheden for handicappede er så høj. Stort tillykke med huset.

Det var en fin dag, hvor vi fik snakket om inklusion, bestyrelsesarbejde og rekruttering samt pressearbejde. Det er altid godt at få nye input til vores arbejde med en forening af vores størrelse.

Efterfølgende havde vi valgt at lave en overnatning og tage et bestyrelsesmøde søndag, hvor der blev arbejdet igennem og sat gang i flere af vores arbejdspunkter. Det bliver et godt år.

Handicap-organisationernes Hus

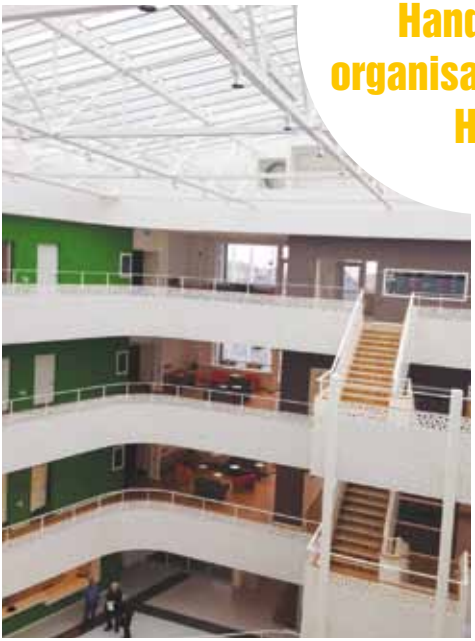

Første gang på Forælder

Var vi spændte? Tja… Glædede vi os? Tja… For som forholdsvis nybagt Mor til Rebekka på 1 år, der har Downs syndrom men som ellers virker sund og rask, var det svært at se inden kursusstart, hvorfor vi skulle bruge en weekend væk fra hende og storebror, Samuel.

Faktisk sad jeg i bilen og tøvede med at gå ind, og til min mand erklærede jeg, at jeg efter en hård arbejdsuge altså bare ville stene til foredragene og nyde at gå tidligt i seng om aftenen. Og hvad havde jeg overhovedet tilfælles med de andre voksne ud over, at de jo også har børn med Downs syndrom?

Men mine erklæringer blev ved snakken i bilen, for med det samme vi trådte ind i forhallen på Brogaarden i Middelfart, blev jeg grebet af stemningen, glæden, forventningen og omsorgen. Dagene fløj afsted, og inden jeg skriver mere om indholdet, vil jeg gerne afsløre, at vi var helt høje efter endt kursus.

Efter en god gang morgenmad blev weekenden skudt i gang med det herligste besøg fra Levefællesskabet Hertha. Vi blev så inspirerede af deres beskrivelse af deres levefællesskab, billeder derfra og de to unge fyre de havde med, at vi i et splitsekund var klar til at rive teltpløkkerne op og flytte til Galten. Indtil vi hørte om deres venteliste. Vi må tænke alternativt – som en af de andre forældre sagde: "Er der ingen andre, der har overvejet at bygge noget lignende?"

En lækker frokost ventede, hvor vi nød tiden til at snakke med andre forældre, grine, dele erfaringer og bare småsnakke. Tiden blev til det første selvvalgte seminar, et aldersrelateret kursus, hvor vi hørte om at blive forældre til et barn med Downs syndrom ved psykolog Ellis Baasstrup. Der blev samlet op i plenum, bakspejl blev det kaldt, hvor der fra hvert Aldersrelateret Kursus blev fortalt highlight fra forløbet. En god måde at få indblik i de andres oplæg og det gav inspiration til at netværke på tværs bagefter. Vores highlights var bl.a.:

- at vi er bragt i en uoverskuelig situation, som vi ikke selv har valgt
- processen i at få et barn med Downs syndrom er forskellig for alle medlemmer i familien
- sorg kan samle en familie, men det kan også splitte en familie
- er vi en handicappet familie eller en familie med et handicappet barn?
- vi skal bestemme, hvad vi vil centrere os om: om familien eller om handicappet
- ombytning af roller: fx skal faderen måske tage snakkene med kommunen i stedet for moderen, selvom hun plejer det, da det kan slide unødigt på hende

Generalforsamlingen er noget, alle medlemmer burde være med til! Følelsen af fællesskab og ønsket om at ville gøre en forskel skinnede

Af Maja Rand

rekursus

igennem! Og for at gøre det kun endnu mere fuldendt, fik den mest fantastiske film sin premiere, og den blev velfortjent kvitteret med stående applaus. En 29 minutter lang film lavet af bl.a. Nick Horup om at blive forældre til et barn med Downs syndrom. Glæd jer til at se den og håb på, at den vil blive set af nybagte forældre.

Aftenen fyldtes med hygge overalt, og næste morgen var det ikke svært at fortsætte. Det startede med et spændende oplæg fra bestyrelsen, hvor de delte deres erfaringer omkring inklusion fra verdenskongressen i Sydafrika. Vi blev mindet om, at vi altid skal møde vores børns drømme, så de kan udvikle deres egne interesser, og at de samtidig kun vokser af, at der vil være forventninger til dem.

Igen var der tid til seminar, og vi glædede os til at høre om småbørn og motorik ved handicap- og motorikkonsulent Inga Friis Mogensen. Mange gode fif og fornyet lyst til at prøve øvelser af fik vi, og der var plads til, at vi alle kunne få svar på personlige spørgsmål. Bl.a. fik vi ideen at købe forskellige typer gulvtæpper og sten på net, som fx kan sættes på trædepladen på højstolen og på legetæppet, hvormed barnet bliver stimuleret gennem huden og deres bevidsthed om egen krop øges.

Til slut blev først downsliv.dk præsenteret, som er et nyt, innovativt tænkende initiativ af to journalister støttet af Sundhedsstyrelsen (se evt http://www.moredots.dk/projects/downsliv/index.php), hvorefter en fantastisk weekend blev rundet af med et friskt indlæg af Dorthe Birkmose, som gav os sin vinkel på inklusion og læring, dvs. gennem en neuropædagogisk tilgang.

Alt i alt en skøn weekend med højt fagligt indhold, godt humør, rare mennesker, og vi kan ikke andet end at glæde os til næste arrangement med Landsforeningen.

Hvordan Rikke kom med i en tv-serie

Af Kirsten Sørensen

En dag i august 2012 blev jeg kontaktet af Vinnie, der har taget initiativ til discotek for udviklingshæmmede. Vinnie er bl.a. sexualvejleder. Hun fortæller at DR vil lave en serie om dating for mennesker, der har et fysisk eller psykisk handicap. I den forbindelse søger de personer med Downs syndrom. Vinnie kender en ung mand, der har Downs og hans mor har fortalt om min datter Rikke og givet Vinnie mit telefonnummer – det kunne jo være, Rikke ville være med.

Det lyder rigtig spændende, og tydeligt er det, at der vil være respekt omkring deltagerne, hvilket er en forudsætning for, at jeg vil kunne sige god for at Rikke deltager i programmet.

Vinnie fortæller, at jeg meget snart vil blive kontaktet af Signe Storgaard fra Mastiff TV, der står for produktionen, og som kan fortælle lidt mere om tankerne bag programmet.

Signe ringer efter nogle dage for at høre om Rikke kunne være interesseret. Rikke synes det lyder spændende, og herefter går det hurtigt. Først skal Rikke castes til programmet for at se, om hun overhovedet egner sig til at være med i programmet. Efter casting, der finder sted på Bøgevangskolen i Vejle, hvor Rikke bor i hverdagene, går der et par dage, inden vi hører nærmere. Endelig kommer der besked om, at de meget gerne vil have Rikke med i serien – at det kommer til at gå hurtigt, for planen er at Rikke skal på diskotek i Kolding den 14. september, hvor den unge mand også vil komme.

Herefter er der nogle hektiske dage, hvor der sker optagelser . Rikke synes ind imellem, at det er for meget – nu må de da snart have nok til at det kan blive sendt, synes hun. I udgangspunktet skulle Rikke have været hovedperson, men hendes generthed spillede hende et pus. Derfor skete der en ændring i rollefordelingen,

TV-holdet bestod af Christine Høybye, tilrettelægger Mastiff TV, Martin Max, fotograf og Michael, lyd.

hvilket var fint – det tog det værste pres fra Rikkes skuldre, og hun kunne bedre overskue det.

Fredag den 14. september var dagen, hvor Rikke skulle møde sin blind date… Det skulle ske på Crazy Daisy i Kolding – det er her Vinnie arrangerer diskoaftener for unge udviklingshæmmede. Vi aftaler at mødes der kl 19. Der er kø ved indgangen, da vi kommer, og der er allerede en god stemning. Da vi kommer ind på selve discoteket, er Rikke klar til at løbe ud igen – musikken er simpelthen uhyggelig høj. Michael, lydmanden, fortæller senere at lyden er over tinitusgrænsen…

Vi trækker os lidt tilbage, så vi kommer lidt væk fra den højeste lyd. Ventetiden er lang… Efter nogen tid kommer hovedpersonen fulgt af TV holdet og – ja resten har I kunnet se på TV.

Det var en god oplevelse for Rikke at være med. Spændende at følge et professionelt tv-hold arbejde. Og ikke mindst spændende at se resultatet i TV.

Kan man igen være uunderviselig?

I marts udsendte undervisningsminister Christine Antorini et lovforslag til revidering af STU'en - loven om den treårige særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse. Baggrunden herfor var, at man i forbindelse med vedtagelsen af STU-lovgivningen i 2007 havde indsat en såkaldt revisionsbestemmelse, der betyder, at Folketinget efter en årrække skal se, om der er behov for ændringer i lovgivningen.

Leder fra LEV nr. 2, 2013

Ændringerne i undervisningsministerens lovforslag er beskedne i forhold til de nuværende regler. Men på et enkelt punkt er der grund til skepsis. I forslaget fremgår det således, at man vil give kommunerne mulighed for at foretage en vurdering af, om det vil være krænkende – en slags overgreb – at tilbyde en STU til alle i målgruppen. Med andre ord: Kommunerne får mulighed for at vurdere, om nogle borgere er "for dårlige" – det lyder næsten som uunderviselige – og dermed bør "skånes" for tilbuddet om en STU.

Det synes jeg er en helt forkert vej at gå, hvilket vi også har sat en tyk streg under i LEVs høringssvar til lovforslaget. Ingen må naturligvis tvinges til at gennemgå en STU, og selvfølgelig skal den unge og forældrene sige fra, hvis de ikke kan se perspektiv med en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse. Men det skal være den unges egen beslutning – ikke noget kommunen beslutter i misforstået omsorg.

STU blev indført i 2007. Det var et markant og vigtigt skridt, der sikrede alle unges ret til en ungdomsuddannelse – også selvom de havde omfattende og indgribende handicap. LEV var stærke fortalere for STU'en, fordi vi så det som et afgørende element i realiseringen af den helt grundlæggende værdi: Ingen er uunderviselige. Nogle har meget omfattende og indgribende handicap, der gør det urealistisk at sikre retten til uddannelse via inklusion i samfundets almindelige undervisningstilbud – og for dem er STU'en fuldkommen central for at kunne opnå den lige ret til uddannelse.

På den måde er STU'en også blevet en hjørnesten i Danmarks opfyldelse af sine internationale konventionsforpligtelser: Handicapkonventionen, Børnekonventionen og den såkaldte Salamanca-erklæring. Alle konventioner og erklæringer, som Danmark har tiltrådt, og som entydigt slår fast, at alle – uanset handicap – skal have de samme muligheder for uddannelse.

Men det er mindst lige så vigtigt at huske, hvor vi kommer fra. STU'en er nemlig også et markant opgør med Åndssvageforsorgens kategorisering af mennesker med udviklingshæmning som uunderviselige og uden udviklingsmuligheder. Dette opgør kan på mange måder siges at være startet helt tilbage i 1970'erne, men jeg synes, man med god ret kan se vedtagelsen af STU-lovgivningen i 2007 som en vigtig milepæl i denne værdikamp.

For ingen er uunderviselig. Dette er både en vigtig samfundsværdi og en praktisk sandhed. Med gode, individuelle og målrettede undervisningsplaner og med veluddannet og engageret undervisningspersonale kan alle opleve et udbytte af undervisning.

KL kritiserer bankerne for ikke at tage socialt ansvar

KL kritiserede i weekenden i Politiken bankerne for ikke at tage socialt ansvar. NemID og hævekort med pinkoder erstatter de gamle bankbøger og dermed muligheden for at hæve penge i kassen i en bank. Det giver problemer for mennesker med udviklingshæmning. Kommunerne har dog lignende problemer.

Kilde: LEVs nyhedsbrev uge 17, 2013

Mange mennesker med udviklingshæmning er afhængige af en bankfilial med kasse for selv, eller med støtte, at kunne håndtere deres økonomi. Det gør de mange lukninger af bankfilialer stadig sværere. Det samme gør afskaffelsen af bankbogen. KL retter nu kritik mod bankerne for ikke at tage socialt ansvar overfor denne gruppe borgere. Anny Winther (V), formand for KL's social- og sundhedsudvalg udtaler således til Politiken.

- Når man har en konto i et pengeinstitut, hører det med, at man kan hæve kontanter, og jeg synes, det er en samfundsopgave, at borgere med forskellige handicap skal have lige behandling. Og det er ikke ligebehandling, fordi de ikke er i stand til at anvende koder som vi andre.

Også Landsforeningen LEVs landsformand Sytter Kristensen retter kritik mod bankerne.

- Når man ikke kan gå ind i en bank og blive betjent med sin bankbog, så gør man folk endnu mere handicappede, og de får brug for meget mere støtte. Vi er nødt til at tænke de her grupper ind i digitaliseringen, for der er nogle af vores medlemmer, som aldrig kommer til at lære at bruge for eksempel netbank.

Sytter Kristensen mener, at bankerne kunne lave en teknologisk løsning for gruppen, men at den er for lille til, at det er økonomisk rentabelt.

- Jeg anerkender, at bankerne driver en forretning, men vores samfund er bygget op, så man ikke kan undvære en bank, så her må der været et socialt ansvar, som bankerne også skal tage del i.

NemID ikke så nemt

Det er især NemID, der giver problemer. Der er dog udviklet en løsning på hardware, der gør, at man kun skal huske et brugernavn og en selvvalgt kode. Denne løsning fungerer imidlertid kun til de offentlige løsninger og ikke til bankerne. Underdirektør i Finansrådet, Susanne Dolberg, nævner ganske vist i artiklen, at bankerne er i dialog med handicaporganisationerne i forhold til at gøre NemID-løsningen mere brugervenlig. Men desværre har denne dialog vist, at bankerne ikke er interesserede i at udbrede denne løsning, og der er heller ikke blevet åbnet op for andre alternative løsninger, som Danske Handicaporganisationer også gjorde opmærksom i et brev til Finansrådet tilbage i august 2012.

Kommunerne har dog lignende problemer

Den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi gør, at al kontakt med kommunerne i princippet skal overgå til digital form. Man kan dog undtages for denne digitalisering, hvis kommunen skønner, at man ikke kan betjene deres løsninger, og kommunen er så forpligtet til at stille andre muligheder til rådighed. Og her er det kommunen, der bestemmer hvilke løsninger der i stedet bliver tilbudt. Men også på det kommunale område er der jo siden 2007 blevet længere mellem "filialerne" og med kravet om en Nem-konto har det offentlige jo selv afskaffet muligheden for at få kontanter hos dem.

- KL har selvfølgelig ret i deres kritik af bankerne, men de har også selv lignende problemer som det ville klæde KL også at tage fat på, siger Sytter Kristensen.

Demokratisk B-medlemskab til handicappede

Af Sytter Kristensen

Formand for Landsforeningen LEV

Mennesker med handicaps reelle muligheder for deltagelse i demokratiet skal forbedres, lyder det. Nemlig! Men hvordan kan det så være, at ingen tilsyneladende vil forholde sig til rimeligheden i, at en stor gruppe handicappede for ganske nyligt har fået amputeret deres demokratiske medborgerskab.

Kilde: LEV nyhedsbrev uge 2, 2013

Ændringen af de såkaldte handle- og betalingskommune-regler fra 2010 betyder nemlig, at adskillige tusinde borgere med handicap er blevet frataget stemmeretten i forhold til de kommunalpolitikere, som træffer en lang række vitale beslutninger på deres vegne.

Tirsdag den 18. december havde formanden for Det Centrale Handicapråd, Tue Byskov Bøtkjær (TBB), et debatindlæg her i Altinget. Her kritiserede han, at mennesker med handicap er begrænset i deres mulighed for fuld deltagelse i det forestående kommunalvalg. I alt for mange tilfælde er valghandlingen ganske enkelt ikke tilgængelig for mennesker med handicap, skriver TBB blandt andet. Jeg deler kritikken, og jeg deler opfordringen til handling. For som TBB ganske rigtigt skriver, så har valgdagen stor symbolværdi, og deltagelse på lige fod med alle andre er vigtig for selvopfattelsen.

Men værdigheden og symbolikken handler vel ikke bare om selve afkrydsningen bag gardinet. Det handler også, og måske først og fremmest, om det grundlæggende demokratiske element, der består i, at man kan stemme på de politiske repræsentanter, som man ønsker, skal være med til at træffe beslutninger på ens vegne. Ved det kommende kommunalvalg er der en stor gruppe medborgere, som er afskåret fra denne fundamentale demokratiske rettighed – og det er de vel at mærke udelukkende, fordi de har et handicap og bor i en anden kommune end deres handle- og betalingskommune. De har ikke stemmeret i den kommune, som fastlægger serviceniveau og træffer konkrete afgørelser om deres hjælp. De har naturligvis stemmeret, der hvor de bor, men når det gælder hjælpen efter sociallovgivningen er det en anden kommune, og dermed nogle andre kommunalpolitikere, der bestemmer. Det må da siges at være et demokratisk problem af de helt grundlæggende.

Nogle tror måske, at jeg overdriver og fortegner, at jeg smører for tykt på. Det mener jeg (desværre) ikke, at jeg gør, men jeg vil hellere end gerne modsiges. Hvis de ansvarlige – dvs. regeringen, Folketinget og (måske især) KL – vil give mig en veldokumenteret tilbagevisning af, at dette er de demokratiske vilkår, vi byder denne gruppe borgere, så bliver jeg da kun glad. Alternativt kunne de samme ansvarlige måske komme med et forsvar for rimeligheden i at udstede denne slags demokratiske b-medlemsskaber til mennesker med handicap? Jeg venter i spænding.

Debatindlægget blev bragt på Altinget, Kommunal 7. januar 2013 og på Altinget, Social 9. januar 2013.

SOCIALSTYRELSEN

Pjecen henvender sig til forældre, der venter eller er forældre til et barn med fysisk eller psykisk handicap.
I denne guide gennemgås de vigtigste tilbud om hjælp og støtte samt en række henvisninger til, hvor der kan søges mere viden – både i de gældende regler og i relevant informationsmateriale om de forskellige emner.
Det er også muligt at slå op på barnets alder og finde den information, der er særlig vigtig på dette alderstrin.
Guiden henvender sig først og fremmest til forældre, hvis barn har en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller en indgribende kronisk eller langvarig lidelse.

Forfattere:
Lene Byriel, SPUK, og Marie Louise Knigge, Socialstyrelsen

Udgivelsesår: 2013
Sideantal: 32 sider
ISBN: 978-87-92905-63-5
ISBN-digital: 978-87-92905-64-2

GUIDE TIL HJÆLP OG STØTTE

FORÆLDRE TIL ET BARN MED FYSISK ELLER PSYKISK HANDICAP

Ny p

INDHOLD

Forord 3

HVEM KAN HJÆLPE JER?

Kommunen 5
Familievejlederordningen 5
Kommunens sagsbehandler 6
PPR 8
VISO 8
DUKH 8
Forældre- og handicaporganisationer .. 8
Danske Handicaporganisationer 9
Sjældne Diagnoser 9
Søskendenetværk og -grupper 9
Internet og facebook 10

DET KAN I FÅ HJÆLP TIL

Sundhed og behandling 11
- Psykologstøtte 11
- Fysioterapi og andre sundhedsydelser 12
- Behandlingsredskaber 12

Økonomisk støtte og hjælpemidler ... 13
- Merudgifter 13
- Tabt arbejdsfortjeneste 13
- Hjælpemidler 14
- Støtte til bil 14
- Boligændringer 14

Andre former for støtte og udredning 15
- Afløsning og aflastning – for at lette jer som forældre 15
- Særlig støtte – til jeres barn 16
- Børnefaglig undersøgelse 16
- Anbringelse uden for hjemmet 17

RETSSIKKERHED OG KLAGEREGLER

Partshøring 18
Aktindsigt 18
Klageregler 18

BARNETS ALDERSTRIN

Rådgivning før fødslen 20
0-3 år
- Sundhed, trivsel og pasning 20

3-7 år
- Børnehave, specialtilbud og skolestart 21

7-12 år
- Skole, specialundervisning og fritidstilbud 23

12-14 år
- Fritidsaktiviteter, fællesskab og ledsageordning 24

14-16 år
- Ungdomsliv, uddannelse og fremtidsplaner 25

16-18 år
- Ungdomsuddannelse, overgang til voksenlivet og ændrede regler 26

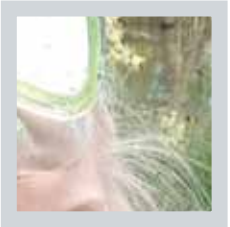
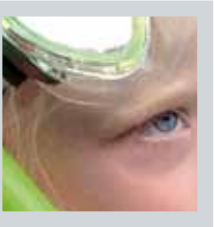

Når skindet

Jeg elsker min prinsesse. Hun er smuk, velskabt, har langt lyst feagtigt hår og de klareste blå øjne. Om aftenen, når hun ligger i sin seng og sover, tænker jeg ofte: "Hun må være en engel".

Jeg hedder Stine og er nu mor til 3 dejlige unger; Silje, Oskar og Gustav.

Silje er født den 11. august 2005 på Skejby sygehus. Over hendes seng hænger beviset; et flot maleri af en lyserød prinsesse, hvorpå der står: "Prinsesse… 11.08.05… kl. 16.55." Jeg fik det i barselsgave af en barndomsveninde få dage efter fødslen, og jeg har gennem de sidste 7 år set dagligt på dette billede, der har fulgt vores datter igennem tykt og tyndt. Eneste lille men…

Der står bare ikke noget om, at hun har Downs syndrom. MEN det har hun altså… Sådan! Værsgo! "Right in the face!"

I lørdags var jeg på café med 9 andre mødre, som jeg kender igennem lokalforeningen Down Aarhus. Vi har et ret godt netværk, og det er dejligt at kunne hente inspiration og sparring med andre i samme båd. Spændende mennesker. God mad. God snak. Dygtige børn og masser af udfordringer.

Det var en super-hyggelig aften, og lige hvad der er tiltrængt, når man forsøger at følge med i en travl virkelig verden med et barn med et handicap.

Og så er det, at jeg får lyst til at fortælle min historie i forhold til det her med at få et barn med Downs syndrom – altså den korte version.

Jeg har lyst til det fordi, jeg ofte bliver mødt med bemærkningen: "Jamen mennesker med Downs syndrom er bare SÅ kærlige og søde". Ja! sådan lidt: "Neeeeej, hvor er du altså bare heldig-agtig".

MEN sådan er min prinsesse altså bare ikke. Hun er tit sur, frustreret, ked af det og hyperaktiv. Og så kan hun endda finde på at skubbe og slå andre børn, når hun bliver rigtig frustreret.

"Ja! Skindet bedrager", siger jeg ofte undskyldende til mine omgivelser i pressede situationer. MEN hun er stadig smuk, og så er hun min helt egen prinsesse.

For os kan det af disse grunde være svært at have hende med ud i den "virkelige" verden, for Silje trives bedst i en ordnet og struktureret virkelighed. Så kører det bare for hende både sprogligt og socialt.

Når jeg snakker med mine Down-veninder, og vi snakker om vores børn, føler jeg ofte, at Silje er anderledes. Jeg har i hvert fald følelsen af, at de andre børn med Downs kan meget mere i forhold til at kunne agere i den "virke-

Af Stine Rung

bedrager

lige" verden. Jeg tænker tit: "Gad vide, om deres børn er så dygtige, som de siger", "Har de slet ikke de samme problemer som os?". "Er jeg den eneste, der render rundt som en skoldet skid, når vi er ude?" Det kan ind imellem give mig en tomhedsfølelse og en følelse af ensomhed. For det fedeste er da, at man kan identificere sig med de andre anderledes. Være en del af det anderledes fællesskab.

Når det er sagt, ved jeg godt at alle børn med Downs er lige så forskellige som almindelige børn. Men efter snart 8 år med et barn med Downs og efter alle de fantastiske bekendtskaber, som vi har fået, synes jeg alligevel, at vi har et ret godt billede af, at Silje på nogle punkter skiller sig mere ud end de fleste. Derfor overvejer vi i øjeblikket, om Silje evt. kan have en dobbelt diagnose. Det nemmeste er selvfølgelig at give hendes ekstra kromosom skylden for hendes til tider afvigende adfærd, og det er også ofte der, aben bliver placeret, når vi til diverse undersøgelser har fremlagt problemet. Men Silje fortjener det bedste, så i vores familie har vi besluttet at gå skridtet videre for at søge svar.

I perioder overmander følelsen mig af at være anderledes blandt de anderledes. I disse stunder føler jeg, og det er nok lidt groft sagt, at mange idylliserer livet med et barn med Downs. Det er alt det sjove, positive, spontane og udfordrende, der tales og skrives om. Det er altid de gode smukke billeder, der bliver lagt på Facebook. Ja! Jeg gør det også selv! Altså i Siljes gode perioder selvfølgelig! Så vil jeg bare vise hele verden, hvor overskudsagtige vi er hjemme hos os.

Og det er vi som forældre selvfølgelig også nødt til at holde fast i. Det gode og det positive. Men for mig er der altså også en bagside af medaljen, der kan gøre livet surt. En mindre idyllisk side som jeg også synes er vigtig at få frem i lyset, og som ikke behøver at være et tabu. For mig var det fx ikke ok, at få et barn med handicap; det var ikke ok, at Silje skulle hjerteopereres; det var ikke ok, at hun var anderledes og havde et anderledes udseende, og det er IKKE ok, at der er meget, jeg føler, vi som familie går glip af, fordi Silje ikke altid kan overskue det "virkelige" liv.

Smuk og rolig ser hun dog ud, som hun i skrivende stund sidder der. Med sine to små dukker og leger, mens hun ser bamse og kylling. Ja! Skindet bedrager…

Men fik jeg sagt, at jeg elsker min prinsesse?

Run 4 charity – et støtteprojekt

Af Karina Rhiger

I samarbejde med Run 4 charity har vi lagt navn og headline til en af de flotte løbe t-shirts, der lige nu kan købes på adressen: http://run4charity.dk. Løbe t-shirten er en lang model fra Nike, som kan fås til både kvinder og mænd. Farverne er hvid eller sort, og størrelserne spænder fra S-XL Vores headline er : "Rigtige venner tæller ikke kromosomer".

Run 4 charity er et støtteprojekt, hvor man ved at købe en t-shirt til sig selv gennem betalingen også støtter den givne organisation, der har lagt navn til t-shirten. Prisen for t-shirten er 329 kr, hvoraf 27,2% af prisen går ubeskåret til Landsforeningen Downs Syndrom.

Vi har valgt, at de penge vi får ind fra løbe t-shirts skal gå til aktivitetsweekend og fortsat produktion af Down & Up.

Så til alle jer, der skal ud i foråret og sommeren i Danmark og løbe; til jer, der bare gerne vil støtte foreningen og samtidig få en lækker t-shirt ud af det. Hermed en opfording til at klikke ind og læse mere.

Hvad er en rimelig svarfrist ved partshøring?

I DUKH får vi jævnligt henvendelser fra borgere, der ikke kan forstå, at kommunen kan bruge ganske lang tid på at behandle deres sager, mens borgeren så i forbindelse med en partshøring skal svare inden for ganske kort tid. I DUKH har vi i nogle tilfælde set frister på nogle få dage. Det stiller borgerne i en vanskelig situation, idet de ofte har behov for at drøfte sagen med andre for afklaring af sagens aspekter.

Kilde: DUKH Praksisnyt 25, 2013

Kort om reglerne om partshøring og svarfrister

Efter forvaltningslovens §19 gælder det som hovedregel, at kommunen skal partshøre borgeren i de tilfælde, hvor man må antage, at borgeren ikke kender de oplysninger, som er grundlaget for kommunens afgørelse. Her skal kommunen informere borgeren om oplysningerne, og borgeren skal have mulighed for at udtale sig om dem. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for borgeren og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Det afgørende er, om borgeren må antages at vide, at oplysningerne indgår i grundlaget for myndighedens afgørelse. Partshøring kan derfor ikke undlades, blot fordi borgeren ved, at myndigheden er i besiddelse af oplysningerne (evt. fordi de er afgivet af borgeren selv), hvis borgeren ikke er klar over, at de indgår i sagen.

Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

I vejledningen til forvaltningsloven er det angivet i pkt. 106: "Ved fastsættelsen af en frist bør der gives den pågældende part rimelig tid til at sætte sig ind i oplysningerne og overveje udtalelsens form og indhold. Der kan i den forbindelse tages hensyn til omfanget af oplysningerne og til sagens karakter, herunder om parten tidligere har haft lejlighed til at udtale sig om andre dele af sagen. Der kan endvidere tages hensyn til, om sagen er af en sådan karakter, at parten typisk vil kunne have interesse i at lade en sagkyndig vurdere sagen og medvirke ved udformningen af udtalelsen. Der bør også tages hensyn til andre private eller offentlige interesser, navnlig andre parters interesse i en hurtig behandling af sagen."

Partshøringsregler gælder uanset fastsatte sagsbehandlingsfrister

I forvaltningslovens §19, stk. 2, nr. 1 er det anført, at kommunens pligt til at høre borgeren ikke gælder, hvis partshøringen medfører en overskridelse af en lovbestemt tidsfrist. Et eksempel på en sådan er 4 måneders reglen i forbindelse med en børnefaglig undersøgelse (servicelovens §50 stk. 6). Men kommunen kan derimod ikke undlade at partshøre borgeren med henvisning til kommunens almindelige sagsbehandlingsfrister fastsat i henhold til retssikkerhedslovens §3. Jon Andersen skriver i bogen Socialforvaltningsret (4. udg. 2012) på s. 263 følgende herom: "Der sigtes ikke til de frister, som ifølge retssikkerhedslovens §3, stk. 2, skal fastsættes for behandlingen af sociale sager. Disse frister har karakter af ordensforkrifter, som kan fraviges, og som derfor ikke stiller sig hindrende i vejen for, at sagen udskydes af hensyn til partshøring, jf. SM F-3-01."

Hvad er en rimelig frist?

Der er ikke noget entydigt svar på, hvad der er en rimelig frist. Men en god rettesnor er,

at jo mere kompleks og omfattende en sag er, desto længere svarfrist skal sagsbehandleren give borgeren. Kommunen skal således foretage en konkret vurdering af, hvor lang en høringsfrist borgeren skal have.

I principafgørelse F-5-01 fandt Ankestyrelsen, at den af nævnet givne frist på 8 dage i forbindelse med partshøring over nævnets mødeoplæg var tilstrækkelig. Fra afgørelsen: "Begrundelsen herfor var, at denne frist måtte anses for at have givet manden rimelig tid til at sætte sig ind i sagens oplysninger og overveje udtalelsens form og indhold, og at sagen ikke skønnedes meget kompliceret eller omfanget af oplysninger meget stort."

I principafgørelse 207-11 fandt Ankestyrelsen, at en partshøringsfrist på syv dage mellem jul og nytår ikke var en rimelig frist. Fra afgørelsen: "Ved fastsættelsen af en rimelig frist burde myndigheden have inddraget, at i perioden mellem jul og nytår er det kutyme, at mange virksomheder og myndigheder holder lukket, og posten i samme periode kan være forsinket på grund af helligdagene og de mange forsendelser."

Det fremgår i øvrigt af afgørelsen, at Ankestyrelsen ved vurderingen af, at partshøringsfristen var for kort, lagde vægt på, at partshøringsskrivelsen omfattede en specialLægeerklæring, som var et meget væsentligt dokument i sagen.

Efter DUKH's vurdering er en svarfrist på ca. 7-8 dage rimelig i ukomplicerede sager. I DUKH ser vi dog eksempler på svarfrister helt ned på nogle få dage, hvilket ikke kan anses for at være i overensstemmelse med lovgivningen.

I de mere komplicerede sager, hvor der træffes afgørelser af vidtgående betydning for borgeren, kan der som nævnt i vejledningen til forvaltningsloven tages hensyn til, om borgeren vil kunne have interesse i at lade en sagkyndig vurdere sagen og medvirke ved udformningen af udtalelsen. Derfor vil en noget længere svarfrist være relevant i disse tilfælde

Forlængelse af frist

Kommunen bør i langt de fleste tilfælde forlænge fristen, hvis borgeren beder om det. Fra vejledningen til forvaltningsloven (pkt. 106): "Hvis parten anmoder om at få fristen forlænget, bør en sådan anmodning normalt imødekommes, medmindre det vil være væsentligt i strid med de hensyn, der lå til grund for fastsættelsen af fristen."

Det betyder, at kommunen i langt de flest tilfælde bør imødekomme en anmodning om forlængelse af den angivne svarfrist – også selv om det vil medføre en mindre overskridelse af de fastsatte sagsbehandlingsfrister efter retssikkerhedslovens §3 (se evt. Praksisnyt nr. 23 om hurtighedsprincippet).

Hvis borgeren ikke overholder svarfrist

Hvis borgeren af en eller anden grund ikke når at svare inden for den angivne svarfrist, har kommunen ret til at træffe en afgørelse, uden at borgerens kommentarer m.v. foreligger. I vejledningen til forvaltningsloven (pkt. 106) er det anført: "Det bør under alle omstændigheder tilkendegives parten, at myndigheden er berettiget til at træffe afgørelse i sagen, hvis fristen overskrides, uden at afvente partens svar."

Afrunding

En rimelig svarfrist ved partshøring må afhænge af sagens kompleksitet og omfang. Kommunen skal konkret vurdere, hvor lang en svarfrist en borger skal have.

Hvis borgeren ønsker denne frist forlænget, skal en sådan anmodning normalt imødekommes.

Meningen med partshøringsreglerne er således, at borgeren skal have rimelig tid til at sætte sig ind i oplysningerne og overveje udtalelsens form og indhold.

Hvis borgeren alligevel ikke svarer inden for tidsfristen, har kommunen ret til at træffe afgørelse i sagen.

Uddannelses betydning for interaktionen med det offentlige

Af Mikkel Andersen

Stud. scient. pol., BSC i statskundskab

I slutningen af 2012 foretog jeg i forbindelse med udarbejdelsen af en opgave på mit studie en mindre undersøgelse med deltagelse af forældre til børn med Downs syndrom.

Undersøgelsens resultater peger på, at forældre med længere uddannelser med børn med Downs syndrom ser ud til at have lettere ved at tackle interaktionen med det offentlige end forældre med kortere uddannelser. Det ser ud til, at jo længere uddannelse forældrene har, jo lettere forløber hele interaktionen med det offentlige vedrørende hjælp og støtte til deres barn. Uddannelse sætter den enkelte bedre i stand til at tale og forstå det sprog, der anvendes, når der skal kommunikeres med det offentlige.

Bestemte uddannelser ser også i særlig grad ud til at skærpe evnen ved den enkelte til at håndtere interaktionen med det offentlige. Det drejer sig om uddannelser, der beskæftiger sig med borgernær service som eksempelvis folkeskolelærer. Bestemte uddannelser og sidenhen jobbet i det offentlige giver den enkelte erfaring i at tale og forstå sproget, der anvendes i det offentlige.

Det interessante ved dette er i denne forbindelse risikoen for, at forældre, der har lettere ved at tackle interaktionen med det offentlige, vil få flere ydelser tildelt til deres barn end forældre, der har sværere ved at tackle interaktionen med det offentlige.

Hermed opstår en risiko for, at forældre med længere uddannelser, og forældre med bestemte uddannelser, i højere grad vil kunne få tildelt den ønskede hjælp til deres barn end andre mindre heldigt stillede forældre.

Hvis en sådan skævhed i tildelingen af ydelser eksisterer, vil det være uheldigt, da tildelingen af ydelser bør bero på en objektiv vurdering af barnets og familiens behov for hjælp og ikke på, hvor gode barnets forældre er til at tale barnets og familiens sag i interaktionen med det offentlige.

Ansvar og etik i socialpædagogisk arbejde

Bogen behandler nogle af de udfordringer, der findes i det socialpædagogiske arbejde, når faglig praksis og etisk handling skal fjernes.

Bogen udkom onsdag den 27. marts 2013

Ansvar og etik i socialpædagogisk arbejde sætter fokus på, hvad det vil sige at tage ansvar for egen praksis i mødet med brugeren.

Udgangspunktet er den enkelte socialpædagogs direkte møde med klienten og oplevelsen af, hvilket ansvar der ligger i mødet – både i forhold til borgeren, situationen her og nu og resten af personalegruppen.

Faglighedens muligheder og begrænsninger ses i lyset af de vilkår for etisk handling, som selve mødet med borgeren giver. De forskellige kapitler tager afsæt i en konkret fortælling. Vi møder Katrine, som ikke vil stå op om morgenen, en personalegruppe, som har mistet modet i et hav af procedurer, og den reflekterede rebel Tommy, som nægter at lade sig reducere til systemets forlængede arm, og som søger en anden relationel tilgang til beboeren. I dette spændingsfelt udspiller rollen som socialpædagog sig.

Bogen henvender sig til pædagogstuderende og professionelle inden for det socialpædagogiske område, herunder studerende på efteruddannelser og masteruddannelse i pædagogik og specialpædagogik.

Fakta om bogen:

Titel: Ansvar og etik i socialpædagogisk arbejde
Omfang: 264 sider
Pris: 299 kr.

2013

AKTIVITETSKALENDER

DATO	HVEM	HVAD - HVOR
23. maj	LDS	Releasearrangement i Skagen forbindelse med at filmen til nye forældre er færdig
15. juni kl. 11.00-15.00	M sport og BUF Horsens	Stjernetræf – en idrætsdag
5. august	Alle	Deadline for at indsende stof til Down & Up nr. 3, 2013
12. august	Alle	Deadline for at indsende billeder til kalender 2014
31. august - 1. sept.	Down Aarhus	Sommerfest Mariendal Strand
28.-29. september	LDS	Aktivitetsweekend, Pindstrup

HUSK også at du kan finde aktuelle kursustilbud på www.downssyndrom.dk

Hvordan bliver jeg medlem

Ved indbetaling på check
eller overførsel til konto nr. 5073 000140950-9

Send venligst talonen til: Sekretær Dorte Kellermann
Gunløgsgade 45, st. tv., 2300 København S

Medlemskab kr. 250,00/år

Navn: _____

Adresse: _____

Post nr.: _____ By: _____

Kommune og region: _____

E-mail: _____

❑ Ja tak, jeg vil gerne modtage nyhedsbreve (indbydelse til kurser og landsmøde, indkaldelse til generalforsamling o.lign.) elektronisk i stedet for på papir

Tilknytning til person med DS: _____
(Angiv f.eks. forældre, bedsteforældre, børnehave, bofællesskab eller lign.
– eller om du selv har Downs syndrom)

Fødselsår for personen med DS: _____

❑ Girokort ønskes tilsendt

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til formanden for
Landsforeningen Downs Syndrom eller via foreningens hjemmeside:
www.downssyndrom.dk, e-mail: downssyndrom@downssyndrom.dk
Indmeldelse kan også ske via foreningens hjemmeside.